

gularē & dualem facit ἔτα cui Atticē v additur. Vnde fit ἔταν, & pro ὄ ἔταν ὄ τῶν cōtractē dicitur, ὁ ἀμικί: vox hęc blandientibus seruit, propterea per quafco, amabō, obsecro, vel similia reddi potest. ἀπαλλάτθῃτον, Indef. α, imperatiui à themate ἀπαλλάττομαι, quod est ἀπέρχομαι.

Καρ. Καί μιν δ' λέγω, βέλπισόν ὅτι δέσποτα. Απολῶ τὸν ἀΐθρωνον κἀκίσει του ἔνι. Αναθείς γδ ὅπι κρημόν τιν' αὐτὸν, κἀτα λιπῶν Απειμ' ἰν' οὐκείθεν ἐκτραχηλιῶ ἢ πεσόν. Χρ. Ἀλλ' ἄρε ταχέως. Πλ. Μηδαμῶς.

Καρ. Οὐκοῦν ἔρεῖς; Πλ. Ἀλλ' ἠὲ πύθηθέ μ' ὅς τις εἴμ' εἴ οἶδ' ὅπι Κακόν τι μ' ἐργάσεσθε, κοῦν ἀφίσητε. Χρ. Νή τοῖς θεοῖς ἡμεῖς γ', εἰὰ βέλη γε σὺ. Πλ. Μέθεσθε νινῶ μου παρῶτον. Χρ. Ἡνὶ με-

δέσποτα. Πλ. Ἀκέετον δὴ. δέει γδ ὡς ἔοικ', ἐμὲ λέγειν, ἀκρίπτειν ἢ παρεσιδασμῶ. Εγὼ γάρ εἰμι Πλῆτος. Χρ. ὦ μιανώτατε Ἀνδρῶν ἀπάντων· εἴτ' ἐσίγῃς Πλῆτος ὦν;

Σχόλια. Καί μιν δ' λέγω.] τινὲς ἐν πρόσωπον αὐτὸ τὸ εἶ λέγουσι τὸ δ' λέγω. ἀπὸ τῆ πάμαλα. ἕως τῆ ἐκτραχηλιῶ ἢ.

GERARDVS. Αναθείς,] participium ab ἀνατίθμι, in ædito loco statuo. iunxit accusatiuo propter motum sine quo in κρημόν perducī non potuit.

Σχόλια. Ἐπὶ κρημόν τινα] ἔτω πλὴ ἀττιτικῶ, ἀντι γρημῆς, καὶ ἀντι ὀστικῆς, ἀττικοὶ λέγουσιν ὡς Θεοκυνδίδης, εἰ οὐ τί σε τέτων ἀρέσκει πέμπει ἀνδραπισόν ὅπι θάλατταν. Ἐ Σοφοκλῆς, ε' γάρ μ' ἀρέσκει γλῶσσά σου τεθηγμέν. ἀντι τ' ε' γάρ με. τὸ δ' ἀναθείς ὡς ὅπι ἀψύχῃ. ἢ εἴτ' τὸ τυφλὸν αὐτὸν εἶ.

GERARDVS. κᾶτα] pro ἔ ἔτα, λιπῶν participium indefiniti β, ἀ λείπω, ἀπειμι præsens pro futuro, quod vix vsus admittit.

Σχόλια. Εκτραχηλιῶ ἢ.] τὸν τραχίλον κατακλάσῃ, ἐκαστονδουλιῶ ἢ.

GERARDVS. Εκτραχηλιῶ ἢ,] indefinitum α subiunctiui ab ἐκτραχηλίζομαι, quod est τὸν τραχίλον συκλωμαί, ceruicem & collum frango. Πεσόν] participium à σίπιω anormi. Ἀίρε] sublimem rape, plus vehementiæ inest huic verbo, quàm παρ' ἀγῶμαι ὅττε μορα esset, si Plutum agi, vel trahi oporteret, ideo iubet eum tolli & absportari. πύθηθε. Indefinitum β, subiunctiui à πωθάνομαι. μ' ὅστις εἴμι, pro ὅστις ἐγὼ εἴμι, si cognoueritis me qui sim, pro, si cognoueritis qui ego sim. Οἶδα,] medium perfectum ab εἶδομαι. κοῦν] καὶ ἔκ. ἀφίσητε futurum ab ἀφίμι.

Σχόλια. Εἰὰ βέλη γε σὺ.] τὸ διτλῶς νοπτέον. νή τὸς θεοῖς ἀφίθμεν σε ἀν βέλη γε σὺ εἶπέν ὅς τις εἶ. ἢ ἐκ ἀφίθμεν ἐκ βέλη σὺ μὴ εἶπέν ὅς τις εἶ.

GERARDVS. Ἡμεῖς.] ἀφίθμεν. Quid est autem, εἰὰ βέλη; Si vales dicere qui sis, An verò si vis ut te abire à nobis sinamus? Alterum pendet ab altero: si nolles dicere, videberis nolle abire, eum certum sit te non prius abiturum quàm di-

A Σχόλια. Πάμαλα] Οὐδ' αμῆς, ἔσι ἢ ἀττικόν. ἔσι γδ ὀπίρημα ἀρήσεως.

GERARDVS. Πάμαλα] Aduerbio hoc negandi Attici peculiariter videntur. Quomodo & pro τῦτον τετονὶ dicunt.

CA. Here, quod mihi factu nūc videtur optimū, Id eloquar: hunc ego hominem perdam pessimē.

B Nā in præcipitiū aliquod eum ducam: atque ibi Homine relicto, me subducam protinus, Vt illinc delapsus, collum frangat miser.

CH Eia ocyus rape. PL Nequaquā. CH Loquere igitur.

PL Atqui, si cognoueritis me, qui vir siem, Sat scio, aliquod mihi dabitur malum: neque Dimittetis. CH Nos per Deos, si tu velis.

PL Omittite ergo nunc primum. CH Ecce omittimus.

C PL Aduerite nunc (nam quantum video, res eò Redijt, ut cogar expromere, que statueram Calare vos) ego sū Plutus. CH. Hominū omniū, Qui viuunt, sordidissime, & fœdissime, Tun' Plutiū esse nos calares? CA. Tūne sis

xeris qui sis. Μέθεσθε,] μεθίμι medium verbum facit μεθίμαι vnde fit indefinitum β μεθέμι, με-

D θεσθ, hinc imperatiuum μέθεθ μεθέσθω, μεθεσθον μεθέσθων μεθεσθε &c. πρώτον ante quàm ordiar dicere. Ἡνί,] pro ἠὲ Attici proferunt ἡνί. Est aduerbium demonstrandi, vnde apparet Latinorum aduerbium, en, deductum. μεθίμι. Indefinitum ε, medium. Iam dimissimus te, ut liberius dicas. ὡς ἔοικε] εἶκομαι verbum medium facit perfectum οἶκα, Atticē augmento geminato ἔοικα, vnde fluxit tertia hęc impersonaliter accepta persona.

E Σχόλια. Ἡ παρεσκευασμένος.] τὸ ἢ ἀνευ τῆ ν ἀντι τῆ ἡμῶ. οἱ γδ ἀττικοὶ τὸ ἠὲ ἔ ὑπάρχον ἐγὼ ἢ φασιν ἔτως. ἀπὸ τῆ εἰμι ἔ ὑπάρχω. γίνεσθ ὁ παρῶτατικός ἐν εἴθ' διφθόγγῃ ἔ εἰθλύσει ἰωνικῇ τ' εἰ διφθόγγῃ εἰς ε' ἔ α γίνε) εἰ. ὡς ἔ τ' ἢ δ' εἰν ἢ δ' εἰ. ἔ τ' τιθέσι τιθέασιν. ἢ χησῆς ἢ παρ' Ὀμήρω ὡς τ' ε' γδ ἀμυλῶδ' εἰ. εἴτα κερνῶντες τ' ε' ἔ α εἰς η, ἢ φασιν. ὡς ἐν ταῦτα ἔ ἐν τοῖς ἐξῆς εὐρήσεις.

GERARDVS. Ἡ παρεσκευασμένος.] eram meditatatus, ἢ pro ἦν. Ab εἰμι imperfectum fuit εἶν, Iones v expuncto εἶ in εἰα verterunt, post Attici εἰα in ἦ contraxerunt, qui & ipsi v adiecto ἠὲ formarunt. παρεσκευασμένος sub specie passiuæ actiuæ significat. Εγὼ γδ.] hoc γδ confirmationem dicti habet. Quoniam enim qui arcanum prodit coactus, studet se cogentem ludificari, & mendacio cludere, ea de re Plutus vult hoc serid ab se dici, nec vanus à Chremylo censeri, μιανώτατε. Chremylus audito nomine Pluti expalluit, quod eum offenderit, cuius ope plurimum indigeat. Crimē verò admisum ita diluere parat: Falsum esse se, externo Pluti habitu, contemptiore nimirum, quàm pro tanto numine. Propterea Deum esse adhuc dissimulat, & quasi vilissimus quispiam sit, vocat eum omniū hominum fœdissimum. Subdit veri non esse simile, tantum Deum tacendo ita se hominibus tractandum committere voluisse.

G